

Overeenkomst, op 19 april 1967 te New York ondertekend, tussen het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds, en de Verenigde Naties en enige gespecialiseerde organisaties anderzijds, inzake technische hulp aan Suriname en de Nederlandse Antillen

BRIEF VAN DE MINISTER VAN
BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

's-Gravenhage, 3 augustus 1967.

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 3 augustus 1967.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer of door de Gevolmachtigde Minister van Suriname onderscheidenlijk de Nederlandse Antillen te kennen worden gegeven uiterlijk op 2 september 1967.

Ter voldoening aan artikel 60, lid 2, en onder verwijzing naar artikel 61, lid 3, van de Grondwet, alsook naar artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer U Hoogedelgestrengte hierbij de tekst en de vertaling over te leggen van de op 19 april 1967 te New York ondertekende Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden enerzijds, en de Verenigde Naties en enige Gespecialiseerde Organisaties anderzijds, inzake technische hulp aan Suriname en de Nederlandse Antillen (*Trb.* 1967, 57) ¹⁾.

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zal de overeenkomst voor het gehele Koninkrijk gelden.

Aan de gouverneurs van Suriname en van de Nederlandse Antillen is verzocht, hogergenoemde stukken op 3 augustus 1967 over te leggen aan de Staten van Suriname, onderscheidenlijk van de Nederlandse Antillen.

De Gevolmachtigd Ministers van Suriname en van de Nederlandse Antillen zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.

Aan
de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal

¹⁾ Nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Toelichtende nota

De ter goedkeuring liggende overeenkomst is in zeer vele opzichten gelijk aan de op 6 oktober 1954 te New York gesloten overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden, enerzijds, en de Verenigde Naties en enige Gespecialiseerde Organisaties anderzijds, inzake technische hulp aan de overzeese delen van het Koninkrijk der Nederlanden (*Trb.* 1955, 32), tot welker vervanging zij strekt. Deze vervanging is om verschillende redenen noodzakelijk geworden. Reeds in de loop van 1965 had de Raad voor Technische Bijstand van de Verenigde Naties, de „Technical Assistance Board”, de wens te kennen gegeven, dat enige wijzigingen in de Overeenkomst van 1954 zouden worden aangebracht, welke in hoofdzaak zouden strekken tot aanpassing van de tekst bij de inmiddels veranderde omstandigheden. Hierop is van de zijde van het Koninkrijk naar voren gebracht, dat ook rekening diende te worden gehouden met de door de inwerkingtreding van het Statuut van het Koninkrijk gewijzigde constitutionele positie van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Inmiddels heeft de Algemene Vergadering der Verenigde Naties op 22 november 1965 besloten haar uitgebreid Programma van Technische Bijstand en haar Speciale Fonds te combineren in een Ontwikkelingsprogramma der Verenigde Naties (hierna te noemen: United Nations Development Programme), waarvan de Beheersraad in deze nieuwe opzet de plaats inneemt van de Technical Assistance Board. Een en ander maakte het gewenst de bestaande overeenkomst te vervangen door een geheel nieuwe.

In de loop der jaren heeft de kring van de eertijds in de T.A.B. en thans in de U.N.D.P. participerende gespecialiseerde organisaties zich aanzienlijk uitgebreid, te weten met de Internationale Vereniging voor Verreberichtgeving, de Wereld Meteorologische Organisatie, de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, de Internationale Maritieme Consultatieve Organisatie en de Wereldpostvereniging.

Het was zeker zinvol, deze organisaties ook in de werking van de overeenkomst formeel te betrekken. In artikel I, lid 6, van de Overeenkomst van 1954 wordt voorts geconstateerd, dat de technische hulp wordt verstrekt in het belang van de bevolkingen, die haar ontvangen, en dat daaruit een zekere aansprakelijkheid voor de betrokken regeringen voortvloeit. Deze aansprakelijkheid is thans zonder meer vastgelegd en niet meer gekoppeld aan het bedoelde belang. De oude redactie maakte een enigszins patriarchale indruk, die niet meer aan de werkelijkheid beantwoordde.

Een enigszins soortgelijke modernisering betreft de formulering van omvang en draagwijdte der hierbedoelde, i.o. bij de regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen berustende verantwoordelijkheid. Deze werd beter omschreven in artikel VIII, lid 6, van de op 12 augustus 1960 en 24 mei 1963 te New York gesloten Overeenkomsten tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Speciale Fonds der Verenigde Naties inzake bijstand ten behoeve van Suriname en de Nederlandse Antillen (laatstelijk *Trb.* 1961, 65 en 1964, 46). Ook de in de genoemde overeenkomsten vervatte geschillenregeling is in de onderhavige overeenkomst opgenomen.

Voorts is wijziging gebracht in artikel IV, lid 2, onder (a), (b) en (c) van de overeenkomst van 1954, waarin de verdeling van de vergoeding voor kosten van levensonderhoud der uit te zenden technische deskundigen wordt geregeld. In de oude regeling (a) werden hiervoor percentages vastgesteld. Thans is een meer elastische regeling overeengekomen, waarin geen percentages meer worden genoemd, maar het aandeel van de ontvangende landen in deze kosten door de beheerder van het U.N.D.P. wordt vastgesteld in overeenstemming met de daartoe strekkende resoluties van de Economische en Sociale Raad, de Beheersraad en andere bestuurslichamen van het U.N.D.P. en van andere bestuurslichamen van het Uitgebreide Hulpprogramma der Verenigde Naties. De nieuwe formulering biedt inderdaad meer speling en verdient daarom de voorkeur boven de oude tekst. In hetzelfde vlak liggen de wijzigingen van (b) en (c), die nu een gemakkelijk uitvoerbare regeling bevatten inzake de betaling door de ontvangende landen van voorschotten op onderhoudskosten.

Door de inwerkingtreding van het Statuut voor het Koninkrijk is de positie van Suriname en de Nederlandse Antillen na de sluiting der overeenkomst van 1954 rechtens fundamenteel veranderd. Dit heeft mede gevolgen voor het antwoord op de vraag, bij wie de bevoegdheid tot het aanvragen van technische hulp zal berusten. Ingevolge de oude overeenkomst gingen de betreffende verzoeken krachtens artikel I, eerste lid, uit van de Regering van het Koninkrijk. Thans ligt het in de rede, dat deze verzoeken aan de desbetreffende organisaties voortaan zullen worden gedaan door de Regeringen van Suriname of de Nederlandse Antillen en dat de rol van de Regering van het Koninkrijk zich beperkt tot het aanvaarden van de internationale verantwoordelijkheid voor de door de Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen getroffen regelingen en aanvaarde verplichtingen binnen het raam van de te sluiten nieuwe overeenkomst. Artikel 6, lid 2, van het Statuut vindt aldus toepassing. De formulering van een en ander in artikel I, eerste lid, van de nieuwe overeenkomst volgt die van artikel I, eerste lid, van de hogergenoemde overeenkomsten met het Speciale Fonds.

Met het oog op de sedert de inwerkingtreding van het Statuut bestaande verhouding tussen de drie delen van het Koninkrijk wordt in de nieuwe overeenkomst overal waar dit dienende is, gesproken over de „Regeringen van Suriname en de Nederlandse Antillen”.

De Vice-Minister-President,

J. A. BAKKER.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

DE JONG.

*De Minister zonder Portefeuille,
belast met de aangelegenheden betreffende
de hulp aan ontwikkelingslanden,*

UDINK.